

סדר הלימוד ליום ח' טבת:

סדר לקוטי פוהר"ן היפני:

הזרה לב לשון רבנו זכרוננו לברכה:

"אדני שפתי תפתח" (תהלים נ"א), והוא בחינת רקודין של חתנה. כי כל זמן שלא נתונה לזוג, היא אתקריאת נער בלא ה' (זהר בא דף ל"ח): גימטריא ש"ך דינים. וכד אתתקנת לזוג אתקריאת נערה בה"א, שנמתקין הדינים על-ידי ה' אלפין של אקיק שבבינה, כמובא ב"פרי-עין-חיים" שער עמידה. נמצא הפלה עדין בבחינות נער, בבחינות ש"ך דינים, וצריך להמתיקה ולתקנה.

וזה נעשה על-ידי רקודין. כי הרגלין הם בבחינות נצח והוד (פתח אליהו). והם נתנשאים על-ידי הלב, הינו על-ידי שמחת הלב. כנראה בחוש שעל-ידי שמחת הלב מרקדין, כמו שכתוב גבי יעקב (בראשית כ"ט): **"וישא יעקב את רגליו"**, ופרש רש"י: **"לבו נשא את רגליו"**. ולב הוא בינה כמו שכתוב (שם) **"בינה לבא ובה הלב מבין"**. על כן צריך לבין ברקודים [להמשיך] האלפין שבלב על-ידי הרגלין, להפלה שהיא בחינת חמש פעמים דין, גימטריא ש"ך, גימטריא נע"ר. ועל-ידי אור הלב שנמשך לה, נעשית נערה בה"א, ונעשית ה' פעמים **"אדני"**. וזה בחינת **"אדני שפתי תפתח"**, שעל-ידי השפתיים שהם נצח והוד נפתח ונמתק הפלה בבחינת זוג, ונעשית בחינת אדני, שהיא נערה, שהיא ראויה לזוג.

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח' תקמח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

זֶה דְּאִיתָּא בְּמִדְרָשׁ (בְּרֵאשִׁית פְּרָשָׁה ע') בְּשֵׁנֵי שָׂא יַעֲקֹב אֶת לְאָה, בְּשָׁעָה שְׁהָיוּ מְרַקְדִין הָיוּ מְזַמְרִין הִיא לִיא, לְרִמּוֹז לְיַעֲקֹב הָא לְאָה. הֵינּוּ כִי לְאָה הִיא עֲלָמָא דְּאֶתְכַסִּיא (זוהר ויצא קנ"ד), שְׁהוּא בְּחִינַת לֵב, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (תהלים קי"ט): "בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרֹתֶיךָ". וּמִשָּׁם הַמְתוֹק שֶׁל הַדִּינִים, כְּשִׁמְמֵי שִׁיכִין הִיא מֵהֵלֵב. וְזֶה הָא לְאָה, שְׁצָרִיד לְהַמְשִׁיד מֵלְאָה הָאֵלֶּפֶיךָ, כְּדִי לְהַמְתִּיק וּלְתַקֵּן אֶת הַכֶּלֶה: גַּם הָיוּ אוֹמְרִים שֶׁהַכֶּלֶה שָׁמָּה לְאָה, שְׁעַל־יְדֵי בְּחִינּוֹת עֲצֻמָּה נִמְתְּקָת:

הַתּוֹרָה לֵב

מִי הָאִישׁ הַחֹפֵץ חַיִּים, אֲהֵב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב (תהלים ל"ד):
א הַכֶּלֶל הוּא, שְׁצָרִיד לְבַקֵּשׁ שְׁלוֹם. שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל, וְשְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם לְכָל אָדָם בְּמַדּוֹתָיו. הֵינּוּ שְׁלֹא יִהְיֶה מְחֻלָּק בְּמַדּוֹתָיו וּבְמַאֲרְעוֹתָיו, שְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ חֲלוֹק בֵּין בְּטִיבוֹ בֵּין בְּעֵקוֹ תְּמִיד יִמָּצֵא בּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. הֵינּוּ (שָׁם נ"ו): "בְּה' אֶהְיֶה לְדָבָר בְּאֵלֶּקִים אֶהְיֶה לְדָבָר": וְעַל־יְדֵי מָה יִמָּצֵא הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בֵּין בְּטִיבוֹ בֵּין בְּעֵקוֹ, עַל־יְדֵי הַתּוֹרָה הַנִּקְרָאת שְׁלוֹם, כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר (מְשִׁלִּי ג'): "וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם" (זוהר קרח קע"ו). וְעַל־יְדֵי צְדִיקִים שְׁנִקְרָאוּ גַם כֵּן בְּרִית שְׁלוֹם (הַשְּׂמִטָּה הַזוֹהַר בְּרֵאשִׁית רנז). וּמִחֲמַת זֶה יָכוֹל לְאַהֲבֵב אֶת הַשְּׁלוֹם בְּכָל מְקוֹם הֵן בְּטִיבוֹ וְכוּ', וְיָכוֹל לְהִיזוֹת שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל, וְלְאַהֲבֵב זֶה אֶת זֶה:

ב וְצָרִיד לְדַעַת, שְׁ"מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ" (ישעיהו ו). וְלִית אֶתְרָ פְּנּוּי מִנֵּה (תקון נז). וְאִיהוּ מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוּבֵב כָּל עֲלָמִין (ר"מ פנחס רכה). וְאֵפֶלּוּ מִי שְׁעוֹסֵק בְּמִשְׁאָ וּמִתָּן בְּעֵכוּ"ם, לֹא יָכוֹל לְהַתְנַצֵּל וְלוֹמַר, אִי אֶפְשָׁר לְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִחֲמַת

עבירות וגשמיות שנופל תמיד עליהם, מחמת העסק שעוסק תמיד עמָהֶם. כִּי כָּבֵד גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ, וְזָכְרוּנוּ לְבָרְכָה, שֶׁבְּכָל דְּבָרִים גַּשְׁמִיִּים, וּבְכָל לְשׁוֹנוֹת הָעֶבְרִיִּים, יְכוּל לְמַצֵּא בָהֶם אֱלֹהוֹת. כִּי בְּלֹא אֱלֹהוֹתָיו אֵינן לָהֶם שׁוֹם חַיּוֹת וְקִיּוֹם כָּלֵל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (נְחֻמָּיָה ט'): "וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כָּלֵם". לְבַד שֶׁחַיּוֹת וְאֱלֹהוֹת הַזֶּה שֵׁם בְּצַמְצוּם גָּדוֹל וּבְמַעוֹט, רַק כִּדֵּי חַיּוֹנוֹ לְהַחְיּוֹתוֹ וְלֹא יוֹתֵר. כִּי הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צִמְצַם אֶת אֱלֹהוֹתָיו בְּצַמְצוּמֵי רַבִּים וְשׁוֹנִים, מִרְאשִׁית הַמַּחְשָׁבָה עַד נִקְדַּת הַמְּרָכָז שֶׁל עוֹלָם הַגַּשְׁמִי, שֵׁשׁ מְדוּרֵי הַקְּלָפוֹת:

וּבְכָל מֵה שֶׁמִּשְׁתַּלְשֵׁל יוֹתֵר וּמִתְצַמְצֵם יוֹתֵר לְמַטָּה, אֱלֹהוֹתָיו מְלַבֵּשׁ שֵׁם בְּמַלְבוּשֵׁי רַבִּים יוֹתֵר. וְזֶה שֶׁגָּלוּ חֲכָמֵינוּ, וְזָכְרוּנוּ לְבָרְכָה, וּפְתַחוּ לָנוּ פֶתַח, שֶׁהַמְּשַׁכֵּיל יֵדַע וַיִּבִין שֶׁבְּכָל הַדְּבָרִים גַּשְׁמִיִּים יֵשׁ אֱלֹהוֹתָיו וְחַיּוֹתָיו, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, וְזָכְרוּנוּ לְבָרְכָה (מְנַחֵם ל"ד): "טַט בְּכַתְּפֵי שְׂתִים, פֶּת בְּאַפְרִיקַי שְׂתִים, לְהוֹדִיעַ שֶׁבְּכָל לְשׁוֹנוֹת הָעֶבְרִיִּים יֵשׁ שֵׁם אֱלֹהוֹתָיו הַמְּחַיֶּה אוֹתָהּ:

וְזֶה שֶׁמֵּבִיא בִירוּשָׁלַיִם (תַּעֲנִית פ"א): "אִם יֹאמֵר לָךְ אָדָם הֵיכָן אֱלֹקֶיךָ, תֹּאמֶר לוֹ: בְּכָרְךָ גָּדוֹל שֶׁבְּרוּמֵי, שֶׁנֶּאֱמַר: "אֵלֵי קָרָא מִשְׁעִיר". נִמְצָא שֶׁזֶה הָאָדָם שֶׁשָּׂאֵל הֵיכָן אֱלֹקֶיךָ, בּוֹדֵאֵי הוּא מְשַׁקֵּעַ בְּמְדוּרַת הַקְּלָפוֹת. כִּי הוֹצִיא אֶת עֲצָמוֹ מִן הַכָּלֵל וְכָפַר בְּעַקֵּר, שֶׁאָמַר: הֵיכָן אֱלֹקֶיךָ, וְנִדְמָה לוֹ שֶׁבְּמִקוֹמוֹ אֵינן שֵׁם אֱלֹקִים. בְּכֵן תֹּאמֶר לוֹ: אֲפֹלוּ בְּמִקוֹמְךָ שֶׁאַתָּה מְשַׁקֵּעַ בְּמְדוּרַת הַקְּלָפוֹת, גַּם כֵּן שֵׁם תּוֹכֵל לְמַצֵּא אֱלֹהוֹתָיו. כִּי הוּא מְחַיֶּה אֶת הַכָּל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כָּלֵם". וּמִשֵּׁם אַתָּה יְכוּל לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלָשׁוּב אֵלָיו בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. כִּי לֹא רְחוּקָה הִיא מִמְּךָ (דְּבָרִים ל', וּע"ש בְּפִי הַרְמַב"ן). אֲלֵא שֶׁבְּמִקוֹמְךָ שֵׁם רַבּוֹ הַלְּבוּשִׁים:

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

חֲתֻמָּה מִזֶּה רְצוֹנֵנוּ לְ"צֶדֶק לֹא יַעֲבֹר מִקֻּדְשׁוֹ שֶׁהוּא מִסְפְּרֵי רַבְּנוֹ יְהִי תִיקוּן לְכָל"
 חֲתֻמָּה מִזֶּה רְצוֹנֵנוּ לְ"חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יוֹשֵׁבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

וְכָל מֶה שְׂאָדָם הוֹלֵךְ מִמְדֻרְגָה לְמְדֻרְגָה, הוּא מִתְקָרֵב יוֹתֵר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְיִכּוֹל לִידַע אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּהִבְנָה יִתְרָה. כִּי כָל מֶה שֶׁהִמְדֻרְגָה יוֹתֵר עֲלִיוֹנָה, נִתְמַעְטוּ הַלְבוּשִׁים, וְנִתְמַעְט הַצְמָצוּם, וְאִזּוֹ הוּא מִקְרָב יוֹתֵר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְיִכּוֹל לְאַהֲב אֶת עֲצָמוֹ עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַהֲבָה יִתְרָה:

וְהִנֵּה יֵשׁ שְׁנֵי מִיָּנִי יָמִים, יָמֵי טוֹב וְיָמֵי רָע. כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (קֹהֶלֶת ז'): "בְּיוֹם טוֹבָה הָיָה בְּטוֹב, וּבְיוֹם רָעָה רָאָה". הֵינּוּ שְׂצָרִיד לְאָדָם לְהִסְתַּכֵּל שָׁם הַיָּטִב הַיָּטֵב, בְּוִדְאֵי יִמְצָא שָׁם יָמֵי טוֹב, הֵינּוּ תוֹרָה; וְהַיָּמִים נִקְרָאִים מִדּוֹת, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (תְּהִלִּים ל"ט): "וּמִדַּת יָמֵי". וְהַמִּדּוֹת הֵם הַתּוֹרָה, כִּי אֲוִרִיתָא כְּלָה הֵם מִדּוֹתָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַתּוֹרָה מְדַבֶּרֶת מְאַהֲבָה וְיִרְאָה וְשִׂאֵר הַמִּדּוֹת. וְכֵן בָּרָא הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲלֵמִין, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (מְשָׁלִי ח'): "וְאֵהִיָּה אֶצְלוֹ אָמוֹן". אֵל תִּקְרִי אָמוֹן אֵלָּא אָמוֹן (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה א' זֶהר שְׁמִינִי ל"ה:). וְאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה הֵם הַמְּחַיִּין אֶת כָּל דָּבָר וְדָבָר, אֵלָּא כָּל מֶה שֶׁהִמְדֻרְגָה הִיא לְמַטָּה, שָׁם הֵם אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה בְּצִמְצוּם יוֹתֵר מִמֶּה שֶׁהָיוּ בְּמִדְרָגָה יוֹתֵר עֲלִיוֹנָה, וְאֵינָם מְאִירִים כָּל כָּךְ כְּמוֹ לְמַעְלָה בְּמִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה, כִּדִּי שְׁלֵא לְהַשְׁפִּיעַ אוֹר וְחִיּוּתָהּ יוֹתֵר מִהָרְאוּי: נִמְצָא אֶפְלוֹ בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת, הֵינּוּ בִיָּמֵי רָע, שֶׁהֵם מִדּוֹת רָעוֹת וְלִשׁוֹנוֹת עֲכוּ"ם, [גַּם] שָׁם יִכּוֹלִין לְמַצָּא אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה. אֲבָל מִחֲמַת רַבּוּי הַלְבוּשִׁים וְגַדְל הַצְמָצוּם, אֵינָם נִתְרָאִים אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה, הֵינּוּ יָמֵי טוֹב, עַל-יְדֵי יָמֵי רָע וְהַחֲשֵׁךְ הַשׁוֹרָה עֲלֵיהֶם. אֲבָל מִי שֶׁכּוֹפֶה אֶת יִצְרוֹ הָרָע, הֵינּוּ הַיָּמֵי רָע, הֵינּוּ הַמִּדּוֹת רָעוֹת, אֲזִי הָרָע נִתְבַּלְבַּל לְגַמְרֵי נֶגֶד יָמֵי הַטוֹב שְׂבָהֶם, אֲזִי אוֹתִיּוֹת בּוֹלְטוֹת וְנִתְרָאִים וּמְאִירִים בְּיוֹתֵר. כִּי מִתְחַלָּה לֹא הָיוּ מְאִירִין כָּל כָּךְ, כִּי לֹא קִבְּלוּ אוֹר מְלַמְעָלָה, כִּדִּי

שלא יקבלו הימי רע יותר מכדי חיונו. ועכשו שנתבטל הרע, ונשארין אותיות התורה לבד, אזי מקבלין אור רב מלמעלה: **נמצא**, זה שכופה את יצרו, הינו שכופה את ימי רע. כשהוא מדבר עם העכו"ם או שרואה מדותיהם, אזי תכף הרע ששוכן על הטוב הינו אותיות התורה, נתבטל ונופל, ואותיות התורה בולטין, אזי הוא יודע התורה שבאותו הדבר:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"פני:

אדני שפתי תפתח - לב

א על ידי הרקודין של חתנה ממתיקין הדינים. כי הלב בחינת בינה כמו שכתוב: "בינה לבא" (תקון זהר הקדוש בפתח אליהו) ועל ידי שמחת הלב מרקדין בבחינת: "וישא יעקב את רגליו" (בראשית כ"ט א) ופרש רש"י 'לבו נשא את רגליו'. והרגלים הם בבחינת נצח והוד. וכשמרקד ברגליו בשמחת לבו צריך לבון להמשיך אור הלב דהינו ה' אלפין של אקי"ק שבבינה להפלה שהיא נקראת קדם הזווג נער בלא ה"א (זהר הקדוש חלק ב ל"ח) בבחינת ש"ך דינים מספר נע"ר והיא גימטריא חמש פעמים דין. ועל ידי המשכת אור הלב נעשית נער"ה בה"א ונעשית חמש פעמים אדני. וזה בחינת: "אדני שפתי תפתח" (תהלים נ"א יז) שעל ידי שפתיים שהם נצח והוד בחינת הרגלין הנ"ל נפתח ונמתק הפלה שתהיה נקראת נערה שהיא ראויה לזווג שנעשית בחינת אדני כנ"ל:

מי האיש החפץ חיים - לג

א צריך לבקש שלום כמו שכתוב (תהלים ל"ד טו): "בקש שלום", שיהיה שלום בין ישראל, ושיהיה שלום לכל אדם במדותיו, הינו

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח' תקנ"ב - צמח מנהר צ"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

שְׁלֹא יִהְיֶה מְחַלֵּק בְּמִדּוֹתָיו וּבְמֵאֲרָעוֹתָיו, שְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ חֵלֹק, בֵּין
בְּטִיבוֹ בֵּין בְּעָקוֹ, תָּמִיד יִמָּצֵא בּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הֵינּוּ: "בַּח' אֶהְלֵל
דְּבָר בְּאֱלֻקִּים אֶהְלֵל דְּבָר" (שָׁם נ"ו י"א).

ב זֶה זֹכִין עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה וְעַל-יְדֵי הַצְּדִיקִים שֶׁנִּקְרְאִים שְׁנֵיהֶם
שָׁלוֹם. וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְאַהֲבֵי אֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל מָקוֹם בֵּין בְּטִיבוֹ
בֵּין בְּעָקוֹ וְלְאַהֲבֵי אֶת חֲבֵרָיו. וְיִכּוֹל לְהִיזוֹת שָׁלוֹם בֵּין כָּל יִשְׂרָאֵל
וְלְאַהֲבֵי זֶה אֵת זֶה. כִּי לֹא יִתְבַּהֵל וְלֹא יִתְבַּלְבֵּל מִשּׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם
רַק יֵדַע וַיֵּאֱמִין כִּי כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּכָל יוֹם הֵן טוֹבוֹת הֵן
יְסוּרִין וְצָרוֹת וְדַאֲגוֹת וְהִרְפַּתְקָאוֹת חֵם וְשָׁלוֹם הַכֹּל לְטוֹבָתוֹ
הַנְּצַחִית. וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יוֹכֵל לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אִם יִרְצֶה
בְּאַמְתּוֹ. וְכֵן יִסְבֵּל מִחֲבֵרוֹ, (עֵין בַּהֲשָׁמְטוֹת) אֵף אִם יֵשׁ לוֹ אֵיזָה יְסוּרִין
מִמֶּנּוּ וַיִּשְׁתַּדֵּל לְדוֹנוֹ לְכַף זְכוּת וְלִמְצֵא בּוֹ טוֹב וְלִהְפֹּךְ הַדְּבָר
לְטוֹבָה לֹאמַר בְּדַעְתּוֹ שְׁלֹא כִּי־חֲבֵרוֹ לְרָעָה כָּל-כָּף כִּמּוֹ שֶׁהוּא סוֹבֵר
וְכִי־צֵא בְּזֶה הִרְבֵּה, יִשְׁתַּדֵּל לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ אֶתְּכָה וְשָׁלוֹם עִם חֲבֵרָיו
וְכָל יִשְׂרָאֵל. וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְאַהֲבֵי אֶת הַשָּׁלוֹם בְּכָל מָקוֹם הֵן
בְּטִיבוֹ הֵן בְּעָקוֹ וַיִּהְיֶה לוֹ שָׁלוֹם עִם הַכֹּל:

ג וְצָרִיךְ לְדַעַת שֶׁמֵּלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְלִית אֶתֶר פָּנּוּי מִנֶּה וְאִיהוּ
מִמֵּלֵא כָּל עַלְמִין וְסוֹבֵב כָּל עַלְמִין. וְאַפְלוֹ מִי שֶׁעוֹסֵק בְּמִשְׁאֵל-וּמִתָּן
בְּגוֹיִים לֹא יוֹכֵל לְהִתְנַצֵּל וְלֹאמַר אִי אֶפְשָׁר לְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
מִחֲמַת עֲבִיּוֹת וּגְשָׁמִיּוֹת שֶׁנּוֹפֵל תָּמִיד עָלָיו מִחֲמַת הָעֶסֶק שֶׁעוֹסֵק
תָּמִיד עִמָּהֶם. כִּי בְּכָל הַדְּבָרִים הַגְּשָׁמִיִּים וּבְכָל לְשׁוֹנוֹת הַגְּוִיִּים
יִכּוֹל לְמָצֵא בָּהֶם אֱלֹהוֹת. כִּי בְּלֹא אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ אֵין לָהֶם שׁוֹם
חַיּוֹת וְקִיּוֹם כָּלֵל, כִּמּוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כָּלֵם" (נְחֻמָּיָה ט' ו').
לְבַד שֶׁהַחַיּוֹת וְאֱלֹהוֹת הַזֶּה שֶׁם בְּצִמְצוּם גָּדוֹל וּבְמַעוֹט רַק כִּדֵּי
חַיּוֹנוֹ לְהַחַיּוֹתוֹ וְלֹא יוֹתֵר. וְכָל מֵה שֶׁהַמְּדַרְגָּה יוֹתֵר תַּחְתּוֹנָה אֲזִי

אלהותו שם בצמצום גדול יותר ומלבדו במלבושים רבים יותר:

סדר הישיב מוהר"ן הי"ד:

אחר-כך דבר עמי מענין מקום ישיבתו ואמר שאומין טוב לפניו מאד אם ירצה לישב באיזה מקום יותר טוב לפניו פה, ואמר שגם לענין הסתלקותו בשימלאו ימיו ושנותיו לארץ ימים ושנים טוב גם-כן פה. כי באומין היה קדשת השם גדול מאד, כי נהרגו רבים מישראל לאלפים ולרבבות אשר מכל זה נתקדש שמו כידוע. גם רבים מתו מפשע על קדוש השם, כי העכו"ם רצו שימירו דתם והם מתו על קדוש השם. וגם הנפשות מישראל שנהרגו סתם היא גם-כן קדשת השם כידוע, וכמה מיתות משנות שהיו אז, וכמה גמולי מחלב ויונקי שדים שנהרגו לאלפים ולרבבות אשר כל זה היא קדשת השם. והם (הינו אלו הרשעים המפרסמים הנמצאים פה הרבה) הם מן הסוספיתא [פסולת] על-כן הם אפיקורסים כאלה ואף-על-פי-כן גם ביניהם בודאי יש וכו' הינו כי גם בתוך הסוספיתא יש גם-כן איזה ניצוצות יקרות שעדיין לא נודדכו (כידוע).

ואחר-כך ספר לי חלום מענין החתונה (איין חתן איין דער איין בחור איין דער) במבאר במקום אחר (לעיל ספורים חדשים אות י"ג). ואמרתי לו אז אבל הלא אם עוזרין לבעל בחירה כמה מעלות טובות וכו' פועלין בזה. השיב בודאי זה אין צריכין לומר (והפליג בתנועותיו הקדושים שבודאי פן הוא שפעלה זאת בודאי יקרה מאד בלי שעור פשוזוכין לפעל עם הבעל בחירה לנתקו ממקומו). אך אמר זה שכחת מה שמבלין הזמן, וכונתו הקדושה היתה שבודאי אם יפעלו עם הבעל בחירה בודאי יקר בלי שעור אבל צריכין לבלות זמן הרבה על זה לעסק עמו, והדבר תלוי בספק אם יפעלו עמו כי לבעל בחירה

חוק נתן ולא יעבור

חוק נתן ולא יעבור - חוק נתן ולא יעבור - חוק נתן ולא יעבור
חוק נתן ולא יעבור - חוק נתן ולא יעבור - חוק נתן ולא יעבור
חוק נתן ולא יעבור - חוק נתן ולא יעבור - חוק נתן ולא יעבור
חוק נתן ולא יעבור - חוק נתן ולא יעבור - חוק נתן ולא יעבור

קשה מאד לעזר וכו' ובזה הזמן היו יכולים להעלות אלפים ורבבות נשמות המתים וכפ"ל שנקל לעזר לאלפים וכו' על-כן הוא מספק בזה הרבה, ועקר בחירתו בזה שאינו יכול לתת עצות בנפשו שזהו בחינת הוסיף משה יום אחד מדעתו וכפ"ל. וכמדומה שדבר אז שעולה על דעתו להרחיק נדד מאתנו חם ושלום, אבל צר לו שמתגעגע מאד אחר הראש-השנה. כי בכל הקיץ הזה שהיה באומין היה מתגעגע ומשתוקק מאד שיהיה שם עם הקבוצה שלו בראש-השנה.

וברוך החומל דלים אשר נתגוללו רחמיו על מדותיו, ובאהבתו ובחמלתו חמל עלינו ועל כל ישראל ולא נתרחק מאתנו ונשאיר עמנו בראש-השנה וכל ימי הקיץ, וגם שמענו תורה נפלאה ונוראה בראש-השנה הזה שהוא ראש-השנה האחרון. וגם נסתלק במדינתנו באומין ונשאיר השארתו הקדושה עמנו לעולמי עד ולנצח נצחים מה נשיב להשם כל תגמולוהי עלינו. זה סמוך שמעתי מאחד מאנשי-שלומו מלדזין ששמע מפיו הקדוש בעת שדבר עם אנשי לדזין מענין החולאת שלו בתחלתו שמתרח להסתלק על-ידי-זה ודבר אז מענין קברו כמבאר קצת מזה לעיל אז אמר בזה הלשון אני רוצה לשאיר ביניכם (איך וויל בלייבן צווישן אייך) ואתם תבואו על קברי וכו' (וזה הדבור יקר בעיני מאד מה ששמעתי בשמו זה הלשון בפרוש שאמר אני רוצה לשאיר ביניכם) כי כל העולמות תלויים בזה מה שנשאיר בינינו:

סדר האלקי-בית הימני:

ט. בשנופל לך שמחה בלבך בפתע פתאום, זהו מחמת שנולד איזהו צדיק. י. על-ידי יראה בא התלהבות. יא. מי שמבזה בעיני עצמו, על-ידי זה יבוא להתלהבות. יב. על-ידי פונות הלב בא

שְׂמֵחָה. יג. מִי שֶׁהוּא רָגִיל בְּשִׂחּוֹק, בְּיָדוּעַ שֶׁהוּא רָחוֹק מִגְדֵּלֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. יד. עַל־יָדַי זָמַר תָּבוֹא לְיַדַי שְׂמֵחָה וְהִתְלַהֲבוּת. טו. בְּשֵׁת שִׂמְחָה אֶת הַצְּדִיק, תּוֹכֵל לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשִׂמְחָה. טז. מִי שֶׁמִּפְרָסֵם אֶת הַצְּדִיק, זֹכֶה לְשִׂמְחָה. יז. עַל־יָדַי בְּטָחוֹן בָּא שְׂמֵחָה. יח. עַל־יָדַי תְּנוּעוֹת הַגּוֹף בָּא הִתְלַהֲבוּת הַלֵּב. יט. עַל־יָדַי אֲמוּנָה שְׁלֵמָה תָּבוֹא לְמִדְרָגָה שֶׁתִּתְאַוֶּה בְּגוֹף וְנִפְשׁ לַעֲבוֹדֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. כ. מִי שֶׁמְשִׁים עֲצָמוֹ בְּשִׁירִים, יִזְכֶּה לְהִתְלַהֲבוּת. כא. עַל־יָדַי שְׂמֵחָה תְּפִיסַת הַמַּחַ נְתַגְדֵּל. כב. הַשְׂמֵחָה הִיא סִמָּן שֶׁהוּא זֶרַע בִּרְךְ ה'. כג. הַגְּשָׁמִים יוֹרְדִין בְּזִכּוֹת שְׂמֵחָת חָתָן וְכֵלָה. כד. עַל־יָדַי שְׂמֵחָה שֶׁל מִצְוָה הַקָּדוֹשׁ־שֶׁבְרוּךְ־הוּא מְסוּכָךְ עָלָיו. כה. עַל־יָדַי שְׂמֵחָה בְּשִׂמְחָת תּוֹרָה זֹכֶה לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַהֲבָה. כו. בְּשֵׁת שְׂמֵחָה בָּאָה לְאָדָם פְּתֹאֹם, בְּיָדוּעַ שֶׁיָּבוֹא לוֹ חֶסֶד וִישׁוּעָה. כז. עַל־יָדַי שְׂמֵחָה נְתַגְלָה כְּבוֹדוֹ שֶׁל אָדָם, גַּם יִזְכֶּה לְדַעַת.

חֵלֶק שְׁנֵי א. מִי שֶׁהוּא שָׂמֵחַ תָּמִיד, עַל־יָדַי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ. ב. הַנְּדָרִים וְהַנְּדָבוֹת מְבִיאִין שְׂמֵחָה.

שְׂכָרוֹת א. עַל־יָדַי שְׂכָרוֹת נּוֹפֵל מִמִּדְרָגָתוֹ. ב. עַל־יָדַי שְׂתִית יַיִן, לְסוֹף שֶׁמִּקְבֵּל שָׂחַד. ג. הַשְׂכָּרוֹת מְבִיא לְיָדַי כְּפִירָה בְּאַמְת וְלַהוֹדוֹת לַשָּׂקֶר. ד. הַקָּדוֹשׁ־שֶׁבְרוּךְ־הוּא אוֹהֵב מִי שֶׁאֵינוֹ מְשִׁתְּכֵר. ה. הַשָּׂמֶן מְבַטֵּל הַשְׂכָּרוֹת. ו. הָרְאִיָּה מְשַׁכֶּרֶת בְּיֹתֵר. ז. עַל־יָדַי שְׂכָרוֹת נּוֹפֵל לְהִרְהוּרֵי גְאוּף. ח. הַשְּׂכּוֹר – אֵין יְכַלֵּת בְּיָדוֹ לְהַמְתִּיק דֵּינָים. ט. הַשְּׂכּוֹר – אֵין מְגַלִּין לוֹ רְזִין דְּאוּרִיתָא. י. יַיִן עִם לְבוֹנָה מְטַרִיפִין דַּעְתוֹ שֶׁל אָדָם.

חֵלֶק שְׁנֵי א. מִי שֶׁלְהוֹט אַחַר עֲבוֹדַת אֲדָמָה, בָּא לְיָדַי אֶחָד

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

* * * חֲתֻמֵּי מִנְהַג רִבְנוֹת זִצְ"ל * * * זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר * * * מִסְפָּרֵי רַבָּנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל * * *

מְשַׁלְשָׁה, אוֹ לַיַּדַּי שְׂפִיכוֹת דָּמִים אוֹ לַיַּדַּי צָרַעַת אוֹ לַיַּדַּי שְׂכָרוֹת.
 ז. הַשְׂכָּרוֹת גּוֹרֵם גְּלוּת גַּם גּוֹרֵם הוֹצָאת זֶרַע לְבַטְלָה. ג. אֵי אֶפְשָׁר
 לְשְׂכָרוֹת שְׂלֵא יָבִיא לְאַיְזָה תִקְלָה.

סִדְרָה שִׁיהוֹת הַרְ"ן הַיּוֹמִי:

כִּי הַצַּדִּיק מְטָה כָּל־פִּי חֶסֶד וּדְן אֵת כָּל הַחֹלְקִים עָלָיו לְכַף זְכוּת
 שְׁכֻנָּתָם לְשֵׁם שָׁמַיִם כִּי לֹא הָיָה הָעוֹלָם יָכוֹל לְסַבֵּל אֹר שֶׁל הַצַּדִּיק
 שְׂאֹרוֹ גָּדוֹל מְאֹד לְהַעוֹלָם לְסַבְּלוֹ וְגַם מַחְמַת שְׁיֵשׁ כַּמָּה דֵינִים
 וְקְטָרוּגִים גְּדוֹלִים עַל הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל הָאֶמֶת עַל־כֵּן הֵם חוֹלְקִים
 עָלָיו, וּבָזָה הֵם מַשְׁתִּיקִים הַדֵּינִים וְהַקְטָרוּגִים כְּמוֹ שְׂאָנוּ רוֹאִים
 בְּשֵׁשׁ דֵּינֵי קָשָׁה עַל אָדָם אֶחָד, וְאֶחָד לּוֹבֵשׁ קְנָאָה וְאוֹמֵר:

אֲנִי אֵלֶיךָ וְאַנְקָם מִמֶּנּוּ וְאֶעֱשֶׂה בּוֹ דֵּינִי, עַל יַדַּי זֶה הוּא מַשְׁתִּיק
 מִמֶּנּוּ שְׂאָר הַבָּעַלִּי דֵּינֵי שְׁמֵקְטָרוּגִים שְׂלֵא הָיָה אֶפְשָׁר לוֹ לְסַבֵּל
 דֵּינֵיהֶם נִמְצָא שְׂזָה שְׁהוֹלֵךְ לְנַקָּם מִמֶּנּוּ עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבָה גְּדוֹלָה
 מְאֹד כִּי בּוֹדֵאֵי טוֹב וְנוֹחַ לוֹ לְסַבֵּל דֵּינּוֹ שֶׁל זֶה הָאֶחָד שְׂזָה אֶפְשָׁר
 לוֹ לְסַבֵּלוֹ מִלְּסַבֵּל דֵּינֵיהֶם חַם וְשְׁלוֹם, שְׂלֵא הָיָה אֶפְשָׁר לְסַבְּלוֹ:

וּכְמוֹ שְׁמַצִּינוּ אֶצֶל פִּינְחָם בְּמַעֲשֵׂה זְמָרִי כִּי לוֹלֵא פִינְחָם הָיוּ
 יִשְׂרָאֵל חַם וְשְׁלוֹם, חֵיבִין כָּל־יְהִי חַם וְשְׁלוֹם אַךְ מַחְמַת שְׁיֵצָא פִינְחָם
 וְקָנִיא קְנָאת ה', עַל־יַד־זֶה נִשְׁתַּק הַדֵּינֵי מֵעַל יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׂכָתוֹב:
 בְּקָנִיא אֵת קְנָאתִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא כִלִּיתִי וְכוּ', כֵּן זֶה שְׁחוֹלֵק עַל הַצַּדִּיק
 וְאוֹמֵר אֲנִי אֶעֱשֶׂה לוֹ וְאֶרְאֶה לוֹ גְּבוּרָתִי וְנִקְמַתִּי מִמֶּנּוּ, עַל־יַד־זֶה
 הוּא מַשְׁתִּיק מִמֶּנּוּ שְׂאָר הַדֵּינִים כֵּנ"ל וְגַם עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבָה, כִּי
 כְּשֶׁהַצַּדִּיק צָרִיךְ לִילֵךְ מִדְּרָגָה לְדְרָגָה אֲזַי מְנַפִּים אוֹתוֹ אִם יֵשׁ לוֹ
 כַּח לְעֵמֵד בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ (דְּנִיאֵל אִיד), וְהִיכַל הַמֶּלֶךְ הוּא בְּחֵינַת פֶּה
 שֶׁל הַצַּדִּיק שֶׁנִּקְרָא הִיכַל שֶׁהוּא בְּגִימָטְרִיא אֲדַנִּי שֶׁהוּא בְּחֵינַת פֶּה
 כְּמוֹ שְׂכָתוֹב מִלְּכוּת פֶּה, וְזֶה שְׁהַצַּדִּיק חוֹלֵק עָלָיו הוּא גְּסִיּוֹן לְזֶה

הַצְדִּיק שֶׁעָלָיו הַמַּחֲלָקֶת, אִם יֵשׁ לוֹ כַּח לַעֲמֹד בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ בְּפֶה
 שֶׁל הַצְדִּיק הַחֹלֵק עָלָיו וְעַל־יְדֵי־זֶה מֵעָלִין אוֹתוֹ מִדְרָגָה לְדְרָגָה
 יוֹתֵר עָלִיוֹנָה נִמְצָא שֶׁעוֹשֶׂה לוֹ טוֹבָה:

צו על-ידי בשורות טובות יכולין לומר תהלים:

צח אַמִּירַת תְּהֵלִים מֵעֵלָה גְדוֹלָה כְּאֵלוֹ אֶמְרָם דָּוִד הַמֶּלֶךְ בְּעֶצְמוֹ
 כִּי הוּא אֶמְרָם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְהָרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מְנַח בְּתוֹךְ הַתְּבוּת
 וְכִשְׂאוֹמְרָם הוּא מְעוֹרֵר בְּרוּחַ פִּיּוֹ אֶת הָרוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַד שֶׁנֶּחֱשָׁב
 כְּאֵלוֹ אֶמְרָם דָּוִד הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּעֶצְמוֹ וְהוּא מְסַגֵּל מְאֹד
 לְרַפְּאוֹת הַחֹלָה לְהִיּוֹת לוֹ בְּטַחֲוֹן רַק עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁעַל־יְדֵי
 אַמִּירַת תְּהֵלִים יוֹשִׁיעוּ ה' וְהַבְּטַחֲוֹן הוּא בְּחִינַת מְשַׁעֲנַת כְּמוֹ
 שֶׁהָאָדָם נִשְׁעָן עַל הַמַּטָּה כֵּן הוּא נִשְׁעָן עַל הַבְּטַחֲוֹן שְׂבוּטָה
 שִׁיּוֹשִׁיעוּ ה' כְּמוֹ שֶׁאָמַר דָּוִד (תְּהֵלִים יח"ט): "וַיְהִי ה' לְמִשְׁעָן לִי"
 וְעַל־כֵּן עַל־יְדֵי־זֶה נִתְרַפָּא הַחֹלָה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת כא"ט): "אִם
 יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ עַל מְשַׁעֲנָתוֹ וְנָקָה" וְזֶה בְּחִינַת (ישעיה יא"א):
 "וַיֵּצֵא חֵטֶר מִגִּזְעֵי יִשְׂרָאֵל הַנֶּאֱמָר עַל מְשִׁיחַ שֶׁהוּא דָּוִד בְּחִינַת (איכה
 ד"ב): "רוּחַ אֶפְיָנוּ מְשִׁיחַ ה'" וְזֶה בְּחִינַת (פְּסָחִים סח זֵהר א קיד: קלה):
 'עֲתִידִין צְדִיקִים שִׁיחֵי מֵתִים עַל־יְדֵי הַמְשַׁעֲנַת' בְּחִינַת "וְאִישׁ
 מְשַׁעֲנָתוֹ בִּידוֹ" בְּחִינַת "וְנָתַתְּ הַמְשַׁעֲנַת עַל פְּנֵי הַנְּעָר" עַד כָּאן
 (כֹּל זֶה לֹא נִכְתָּב בְּשִׁלְמוֹת וְחֵסֶר הָרַב רַק מֵה שֶׁנִּתְפָּס בְּמַח קֶצֶת נִכְתָּב) חוֹרֵף
 הוּא בְּחִינַת עֲבוּר, וְקוִיץ הוּא בְּחִינַת לְדָה: וְאֵז דְּבַר עֲמָנוּ שִׁיחָה
 נִבְלָאָה וְנִשְׁכַּח הָרַב וּמֵה שֶׁאֲנִי זוֹכֵר עַדִּין הוּא מֵה שֶׁדְּבַר אֵז
 מֵעַנִּין הַקוִיץ שֶׁהָיָה אֵז מִמְשַׁמֵּשׁ וּבָא כִּי שִׁיחָה זוֹ הִיְתָה אֵז בִּימֵי
 נִיסָן קֹדֶם פְּסַח בְּעֵת שֶׁהָיָה הַבְּרִית מִילָה שֶׁל בְּנוֹ שְׁלֹמֹה אֶפְרַיִם,
 זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי לַמִּילָה וְדְבַר אֵז שֶׁבְּחוֹרֵף כָּל הָעֲשׂוּבִים
 וְכֹל הַצְּמָחִים כָּלָם מֵתִים כִּי בְּטַל כֹּחֵם בְּחוֹרֵף וְהֵם אֵז בְּבְחִינַת

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח' תקנ"ח - צמח מנהרצ'ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מִיִּתָּהּ וּכְשָׁבָא הַקַּיִץ כָּלָם נִתְעוֹרְרִים וְחַיִּים וְאִז טוֹב וַיִּפֶּה מְאֹד
כְּשִׁיזְצֵאִים לְשׁוּחַ בַּשָּׂדֶה 'שִׁיחָה־זו תִּפְלָה' (בְּרָכוֹת כו:) וְתִחְיֶנָּה
וְתִשׁוּקָה וְגִעְגּוּעִים לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ וְאִז כָּל שִׁיחַ וְשִׁיחַ הַשָּׂדֶה
הַמִּתְחִילִים לְחַיּוֹת וְלִצְמַח אֲזוּ, כָּלָם נִכְסְפִים וְנִכְלָלִים בְּתוֹךְ שִׁיחָתוֹ
וְתִפְלָתוֹ וְהַאֲרִיךְ אֲזוּ בְּשִׁיחָה נִפְלְאָה בְּעֵינָיו זֶה וְעוֹד בְּשָׂאֵר עֵינָיִם:

סֵדֶר שְׁלֵחַת עֲרוּךְ הַיּוֹמֵי:

(יא) מי שריית צמוקים ותאנים או מי בישולם מברך עליהם שהכל
ויוצא גם להרא"ש אבל בברכה שלאחריהם יש להסתפק אם
מברך בורא נפשות או אם מברך ברכה אחת מעין שלש
כהרא"ש. ולכן ירא שמים לא ישתה אלא בתוך הסעודה או יאכל
פרי מז' מינים וגם ישתה מים כדי שיצטרך לברך ברכה אחת
מעין שלש ובורא נפשות ואם משך המים והבדילם מהצמוקים
הוה ליה יין ומברך עליו בפה"ג וברכה אחת מעין שלש והוא
שיהיו צמוקים שיהיה בהם לחלוחית שאם ידרוך אותם יצא מהן
דבשן אבל אם כשיעצרו אותם לא יצא מהם שום לחלוחית דבש
לא: (יב) כל הפירות שטובים חיים ומבושלים כגון תפוחים ואגסים
בין חיים בין מבושלים מברך בורא פרי העץ ואם אין דרך
לאוכלם חיים אלא מבושלים אכלם כשהם חיים מברך שהכל
כשהם מבושלים בורא פרי העץ: (יג) אגוז גמור המטוגן בדבש
ונקרא נואינד"ו (ר"ל נויאי"ט) מברך עליו בורא פרי העץ: (יד) אגוז
רך שמבשלים בדבש וקורין לו נום מושקאד"ה מברך עליו שהכל:
הגה וכן אותם אגוזים שמבשלים בדבש בעודם ירוקים מברכים שהכל (רבינו
ירוחם נתיב י"ז ח"ב וב"י): (טו) על הסוקא"ר מברך שהכל וכן המוצץ
קנים מתוקות שהכל: (טז) על פלפל וזנגביל יבשים ועל הקלאוו
של גירופלי (ר"ל נעגלי"ך) וכל כיוצא בזה שאין דרך לאכלם אלא ע"י

תערובות אין מברך עליהם כלום: (יז) על אגוז מושקא"ט בפה"ע על קניל"ה (ר"ל צימרינ"ד) בורא פרי האדמה: (יח) על פלפל וזנגביל כשהם רטובים בורא פרי האדמה: הגה כל הפירות שיודע בהם שהם עיקר הפרי מברך עליהם בפה"ע ושאינן עיקר הפרי בפה"א ואם הוא מסופק בו אם הוא עיקר הפרי או לא בפה"א. ואם אינו יודע מה הוא מברך שהכל (טור):

סימן רג (א) על פירות הארץ מברך בורא פרי האדמה: (ב) על התותים הגדלים בסנה בורא פרי האדמה: הגה דלא מקרי עץ אלא שמוציא עליו מעצו אבל מה שמוציא עליו משרשיו לא מקרי עץ והני כיון דכלה עציו לגמרי בחורף והדר פרח משרשיו מברכין עליו בפה"א: (טור ומרדכי בשם תשובת הגאונים): (ג) על המאוזי"ש בורא פרי האדמה: (ד) על פירות שמוציאין אילני סרק שהכל: (ה) בני אסא אף על גב דבישלן והויין כפירות אינו מברך אלא שהכל: (ו) על זנגביל שמרקחים אותו כשהוא רטוב בורא פרי האדמה ונראה דהוא הדין אם מרקחים אותו יבש כיון שעל ידי כך הוא ראוי לאכילה הזנגביל עיקר ומברך עליו בורא פרי האדמה: (ז) בשמים שחוקים ומעורבים עם סוקר הבשמים עיקר ומברך עליהם כדין ברכת אותם בשמים: (ח) צנון מברך עליו בורא פרי האדמה:

סימן רד (א) על דבר שאין גידולו מן הארץ כגון בשר בהמה חיה ועוף דגים ביצים חלב גבינה ופת שעפשה. ותבשיל שנשתנה צורתו ונתקלקל ונבלות שהם תמרים שבשלים ושרפם החום ויבשו ועל הגובאי ועל המלח ועל מי מלח ועל המרק ועל כמהין ופטריות ועל קורא הגה שהוא הרך הנתוסף באילן בכל שנה שקורין (פלמיטו) (טור) ועל לולבי גפנים ועל שקדים מתוקים שאוכלים אותם כשהם רכים בקליפיהם ועל חזיו והוא

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקס - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שחת ועל קרא חיה ועל קימחא דשערי ועל שכר תמרים ושכר
שעורים ועל מי שעורים שמבשלים לחולה ועל עשבי דדברא
שאינם נזרעים ועל שבת שקורין אניט"ו (ר"ל אני"ם) ועל כמון
וכסבור (דלטעמא עבידי ולא לאכילה) ועל החומץ שעירבו במים עד
שראוי לשתות מברך שהכל: (ב) על החומץ לבדו אינו מברך כלום
מפני שהוא מזיקו:

סדר לקוטי תפלות היומיומי:

תקלט: ותזבני לאור השכל דקדושה, לחכמה בינה ודעת ואזכה
להכניע ולבטל ממיני כל מיני סכלות וכסילות של הגוף והחומר
ותוציאני מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, מכסילות וחסכות של
חמירות הגוף העכור והמגושם, להארת החכמה של הנפש
הקדושה ותן חלקי בתורתך, ואזכה ללמד ולהגות בתורתך
ובעבודתך יומם ולילה ותן בלבי בינה להבין ולהשכיל, לשמע
ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה
והאר עיני בתורתך ודבק לבי במצותיך ותפרישני ותבדילני מן
התועים בחכמות חיצוניות ותגן בעדי ובעד זרעי תמיד, ובעד כל
עמך בית ישראל, שלא נעסק לעולם בשום חכמה חיצונה כלל ולא
נשים עין ולא נלמד בשום ספר מספרי החקירות כלל, הן בספרי
חקירות של ישראל, הן בספרי חקירות של העכו"ם ותעזר לנו
שלא יפגם בדעתנו ומחשבתנו שום חקירה מחקירותיהם, ולא
שום סברה ודעה מסברותיהם ודעותיהם הזרות והמרות, הצדים
ברשותם נפשות יקרות אשר באמת כל חכמותיהם החיצוניות הם
רק כסילות וסכלות ושטות והבל גמור באמת ונמשכים רק
מכסילות וחסכות חמירות הגוף, ומתאזותיהם ומדותיהם הרעות
אשר מחמת תקף התגברות תאות גופם וחמדם העב והמגושם

וְהַמִּזְהָם וְהַמְשַׁקֵּץ מְאֹד מְאֹד בְּתַכְלִית הַזְהָמָה וְהַטְנוּף וְהַמְאוּס,
מִשָּׁם נִתְעַבֵּר וְנִתְקַלְקַל וְנִשְׁחַת דַּעְתָּם וְלִבָּם הֶעָרַל, עַד שֶׁנִּתְעוּ
וְנָבְכוּ מִדַּעָה לְדַעָה וּמִסְבָּרָא לְסְבָרָא, עַד שֶׁבָּאוּ לְיַדֵּי טָעוֹת
וְשָׁטוֹת חֲכָמוֹתֵיהֶם הַחִיצוֹנִיּוֹת:

תקמו: רבונו של עולם רחם עלינו ועל זרענו ועל פְּלִטָתֵנוּ, אֲשֶׁר
נִשְׁאַרְנוּ כַּתָּרֵן בְּרֵאשׁ הָהָר בְּאֵין עוֹזֵר וְסוּמָה, וְאֵין מִי שִׁיעֵמַד
בְּעֵדְנוּ הַצֵּל הַצֵּל וְהוֹשִׁיעָה וּמַלֵּט אֹתָנוּ וְאֵת זֶרְעֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים מְכֹל מִיְּנֵי חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם חֵלֶק וְעֶסֶק
בָּהֶם וְתִהְיֶה יָדְנוּ וְשִׁכְלָנוּ וְלִבָּנוּ מְסֻלָּת מֵהֶם כִּי לֹא בְּאֵלֶּה חֲלָקְנוּ,
וְלֹא בְּאֵלֶּה גּוֹרְלָנוּ כִּי אֲנַחְנוּ מִזֶּרַע אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, מֵאֲמִינִים
בְּנֵי מֵאֲמִינִים וְאֲנַחְנוּ זָכִינוּ לַעֲמֹד עַל הַר סִינַי וּלְקַבֵּל תּוֹרָתְךָ
הַקְּדוּשָׁה עַל יַדֵּי מֹשֶׁה נְבִיאְךָ נְאֻמָּן בֵּיתְךָ עֲזָרְנוּ שִׁיְהִי חֲלָקְנוּ
בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד; "תּוֹרַת ה'" תְּמִימָה מְשִׁיבַת נְפֶשׁ עֵדוֹת
ה' נְאֻמָּנָה מְחַכֵּמַת פִּתְי" חוּם וְחֵמֶל עָלֵינוּ יִהְיֶמוּ נָא מֵעִידָךְ עַל בְּנֵיךָ
צֹאן מִרְעִיתְךָ, וּשְׁמֹר אֹתָנוּ בְּעֵת צָרָה הַזֹּאת בְּעִקְבוֹת מְשִׁיחָא,
וְהַצֵּל וּמַלֵּט נַפְשֵׁנוּ וְנַפְשׁ בְּנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ שֶׁלֹּא נַעֲסֹק לְעוֹלָם בְּשׁוֹם
חֲכָמָה חִיצוֹנָה כָּלָל וְתֵן לָנוּ כַּח שְׁנֹזְכָה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל
וּלְעַקֵּר כָּל הָאֲפִיקוֹרְסִים וְהַכּוֹפְרִים מִן הָעוֹלָם "יִמְחוּ מִסְפָּר חַיִּים
וְעַם צְדִיקִים אֵל יִכָּתְבוּ" וְכָל הָעוֹסְקִים בְּפִילוֹסוֹפִיָּא וְחֻקִּירוֹת שֶׁל
חֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת, יִהְיֶה נִמַּח שְׁמָם וְזָכָרָם מִן הָעוֹלָם יִכָּרֵת ה'
לְאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲסֹק בְּחֻקִּירוֹתֵיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם עַר וְעוֹנָה "יִהְיוּ בְּנֵי
יְתוּמִים וְאִשָּׁתוֹ אֶלְמָנָה יְהִי אַחֲרֵיתוֹ לְהַכְרִית בְּדוֹר אַחֵר יִמַּח שְׁמָם
יִזְכַּר עוֹן אֲבוֹתָיו אֵל ה' וְחַטָּאת אָמוֹ אֵל תִּפָּח יִהְיוּ נֶגְדַת ה' תָּמִיד
וְיִכָּרֵת מֵאֶרֶץ זָכָרָם" וְיִתְבַּטְּלוּ סְבָרוֹתֵיהֶם וְדַעוֹתֵיהֶם מִן הָעוֹלָם,
וְלֹא יַעֲלוּ עוֹד עַל לֵב וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹד בְּשִׁמָּם:

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקסב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדך צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

תקמא: וְתַרְחַם עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְתַעֲלֶה וְתַנְשֵׂא וְתַרְוִמֶם וְתַגְלֶה וְתַאִיר חֲכֵמַת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּעוֹלָם וְנָשׁוּב בְּלָנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָה וְנִזְכָּה לְהַשְׁתַּוְּקֶק תָּמִיד לְאַמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּאַמֶּת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב; וְנִזְכָּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאַמֶּת גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּלְכַבֵּד אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּכָל עֵת, כִּי בְשָׁבִיל זֶה בְּרָאָתְךָ כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם, בְּגִין דִּישְׁתַּמּוֹדְעִין לִיהַ כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאָתִיו יִצְרָתִיו אֶף עֲשִׂיתִיו" עֶזֶר וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעֵה, וַעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן כְּבוֹד תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה שֶׁתִּתְגַּבֵּר חֲכֵמַת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל חֲכֵמַת הַפִּילוֹסוֹפִיָּא, עַל חֲכֵמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת, וְיִתְבַּטְּלוּ כָּל הַחֲכֵמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם כְּנֶגֶד אוֹת אֶחָד מִתּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהוֹרָה וְהַתְּמִימָה, תּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב וְתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה וְיִשׁוּבוּ כְּלָם לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ וּלְיִרְאָתְךָ בְּאַמֶּת בְּכָל לֵב וְנַפְשׁ:

תקמב: אָנָּה ה' רַחֲמָן מָלֵא רַחֲמִים, חוֹסֶה עַל נַפְשֵׁי הָאֲמֻלָּה מְאֹד וְהִיָּה בְּעֶזְרִי תָּמִיד וְחֹזֵק וְאַמִּץ אֶת נַפְשִׁי בְּכָל מִיָּנִי עִז וְתַעֲצוּמוֹת, בְּאַפֵּן שֶׁתִּתְגַּבֵּר נַפְשִׁי הַקְּדוּשָׁה וְהַטּוֹבָה עַל הַגּוֹף וְתַאֲזוּתִיו וּמַדוּתִיו הַרְעִים, עַד שְׁאִזְכָּה לְהַפְּשִׁיט אֶת נַפְשִׁי מִכָּל מִיָּנִי תַאֲזוֹת הַגּוֹף וּמַדוּתִיו וְאַטְהִיר וְאַקְדִּשׁ אֶת נַפְשִׁי וְגוֹפִי בְּכָל מִיָּנִי טְהוֹרוֹת וְקִדְשׁוֹת וְאַזְכָּה לְהוֹצִיא אֶת נַפְשִׁי מִכָּל הַתַּאֲזוֹת וּמַדוּת רָעוֹת הַנִּמְשָׁכִים מֵאַרְבַּע יְסוּדוֹת חֲמָרִים שֶׁל הַגּוֹף: